דער ערשטער בריוו פֿון פּעטרוסן

א פּעטרוס, אַ שליח פֿון יֵשוּעַ הַמָשִׁיחַ, צו די אויסדערוויילטע,
וואָס זענען תּושבים פֿון די תּפֿוצות אין פּאָנטוס, גאַלאַטיע,
2 קאַפּאַדאָקיע, אַזיע און ביטיניע, לויט נאָך דער הַשגָחה פֿון גאָט,
דעם פֿאָטער, אין הייליקונג פֿון דעם גייסט, צו געהאָרכזאַמקייט
און שפּרענגונג פֿון דעם בלוט פֿון יֵשוּעַ הַמָשִׁיחַ: חֶסֶד צו
3 אייך און שָלום זאָלן זיין געמערט. געלויבט איז גאָט, דער
פֿאָטער פֿון אונדזער האַר יֵשוּעַ הַמָשִׁיחַ, וואָס האָט אונדז לויט
זיין גרויס רַחמים ווידער אַמאָל געבוירן צו אַ לעבעדיקער
4 האָפֿענונג, דורך דעם תּחִיַת־הַמֵתים פֿון יֵשוּעַ הַמָשִׁיחַ, פֿאַר אַ
ירושה וואָס איז אומפֿאַרדאַרבליך, אומבאַפֿלעקט, וואָס ווערט
נישט פֿאַרוועלקט, און וואָס איז באַהאַלטן פֿאַר אייך אין הימל,
5 איר, וואָס ווערט פֿון דער מאַכט פֿון גאָט באַשיצט דורך אֶמונה
פֿאַר אַ ישועה, וואָס איז אָנגעגרייט אַנטפּלעקט צו ווערן אין
6 דער לעצטער צייט. טוט אייך דערמיט שטאַרק פֿרייען, הַגַם
איר זענט אויף אַ קורצער צייט, אויב נייטיק, טרויעריק געוואָרן
7 דורך פֿאַרשידענע נִסיונות, כּדי דער באַווייז פֿון אייער אֶמונה,
וואָס איז אַ סַך טייערער פֿון גאָלד, וואָס פֿאַרגייט, הַגַם סע
ווערט אויסגעפּרואווט דורך פֿייער, זאָל אייך זיין צום לויב און
העליכקייט און כָּבוד ביי דער אַנטפּלעקונג פֿון יֵשוּעַ הַמָשִׁיחַ.
8 הַגַם איר האָט אים נישט געזען, האָט איר אים ליב, און הַגַם
איר טוט אים אַצינד נישט זען, דאָך טוט איר אין אים גלייבן,
און טוט אייך שטאַרק פֿרייען מיט אַן אומדערציילבאַרער און
9 הערלעכער שִׂמחה; און איר דערגרייכט דעם תַּכלית פֿון אייער
10 אֶמונה, די ישועה פֿון אייערע נשָמות. פֿונוועגן דער דאָזיקער
ישועה האָבן חוקר־ודורֵש געווען די נבִיאים, וואָס האָבן נבִיאות
11 געזאָגט וועגן דעם חֶסֶד, וואָס דאַרף קומען אויף אייך. זיי האָבן
געפֿאָרשט וואָסערע אופֿן, אָדער וואָסער צייט דער גייסט פֿון
משיחן

מָשִׁיחַן, וואָס איז געווען אין זיי, האָט אָנגעדײַט, בעת ער האָט
פֿאָרויס עֵדות געזאָגט אויף די עִנוּיִים פֿון מָשִׁיחַן, און די גדולות,
12 וואָס וועלן קומען נאָך זיי. פֿאַר זיי איז דאָס אַנטפּלעקט געוואָרן,
אַז ניט פֿאַר זיך אַליין, נייערט פֿאַר אײַך האָבן זיי געדינט
מיט די דאָזיקע זאַכן, וואָס זענען אַצינד אָנגעזאָגט געוואָרן צו
אײַך דורך די, וואָס האָבן מבשׂר געווען פֿאַר אײַך די בשׂורה
טובֿה דורך דעם רוח־הַקודש, וואָס איז געשיקט געוואָרן פֿון
13 הימל; וואָס אין זיי באַגערן אַרײַנצוקוקן מַלאָכים. בכֵן, גורט
אָן די לענדן פֿון אײַער פֿאַרשטאַנד, זײַט ניכטער, און לייגט
אײַער גאַנצע האָפֿענונג אויף דעם חֶסֶד, וואָס דאַרף פֿאַר אײַך
14 געבראַכט ווערן בײַ דער אַנטפּלעקונג פֿון יֵשוּעַ הַמָשִׁיחַ. ווי
געהאָרכזאַמע קינדער, זאָלט איר אײַך ניט צופּאַסן צו אײַערע
15 פֿריערדיקע תּאוות אין די צײַטן פֿון אײַער אומוויסנקייט; נייערט
גלײַך ווי דער, וואָס האָט אײַך באַרופֿן, איז הייליק, זאָלט איר
16 אַליין אויך זײַן הייליק אין יעדן שטייגער פֿון לעבן, מחמת
סע שטייט געשריבן: איר זאָלט זײַן הייליק, וואָרים איך בין
17 הייליק. און אויב איר רופֿט צו אים ווי צו אַ פֿאָטער, וואָס
טוט מִשפּטן אָן נשׂיאַת־פָּנים, לויט יעדן מענטשנס מַעשׂים,
זאָלט איר פֿאַרברענגען מיט יִראַת־שמים די צײַט פֿון אײַער
18 גָלות. וואָרים איר ווייסט, אַז ניט מיט פֿאַרדאַרבלעכע זאַכן,
מיט זילבער אָדער גאָלד, זענט איר אויסגעלייזט געוואָרן פֿון
אײַער נישטיקן שטייגער פֿון לעבן, וואָס איז איבערגעגאַנגען
19 פֿון אײַערע אָבות, נייערט מיט דעם טייערן בלוט פֿון מָשִׁיחַן,
20 ווי פֿון אַ לאַם, אָן אַ מום און אָן אַ פֿלעק. ער, וואָס איז
געווען פֿאָרויסבאַשטימט איידער דער גרונטפֿעסטיקונג פֿון דער
וועלט, נאָר איז אַנטפּלעקט געוואָרן אויף דעם סוף פֿון די צײַטן
21 פֿון אײַערטוועגן, וואָס זענט דורך אים מַאמינים אין גאָט, וואָס
האָט אים מחיה־מֵתים געווען, און האָט אים געגעבן כָּבוד, אַזוי,
22 אַז אײַער אֱמונה און האָפֿענונג זאָל זײַן אין גאָט. הֶיות איר
האָט געלײַטערט אײַערע נשָמות דורך אײַער געהאָרכזאַמקייט

פֿון

פון דעם אֶמת אין ניט קיין היפּאָקריטישע ליבע פון די ברידער,
זאָלט איר ערנסט ליב האָבן איינער דעם אַנדערן פון האַרצן.
23 וואָרים איר זענט ווידער אַמאָל געבוירן געוואָרן, ניט פון
קיין פאַרדאַרבלעכער זריעה, נייערט פון אומפאַרדאַרבלעכער,
24 דורך דעם וואָרט פון גאָט, וואָס לעבט און געדייַט. וואָרים
יעדעם פלייש איז ווי גראָז, און יעדע פּראַכט דערפון איז ווי דער
צוויט פון גראָז. דאָס גראָז פאַרוועלקט, און דער צוויט פאַלט
25 אַראָפּ; אָבער דאָס וואָרט פון גאָט באַשטייט אויף אייביק. און
דאָס דאָזיקע איז דאָס וואָרט פון דער גוטער בשורה, וואָס איז
אייך אָנגעזאָגט געוואָרן.
ב בכן, טוט אָפּ פון זיך יעדע רשעות, און יעדע צביעות, און
2 חניפה, און קנאה, און יעדע רכילות. ווי נייַ־געבוירענע עופעלעך,
באַגערט די ניט־געפעלשטע גייַסטיקע מילך, כדי איר זאָלט
3 דורך איר וואַקסן צו דער ישועה, אויב איר האָט טועם געווען,
4 אַז דער האַר איז גוט. גענעענט צו אים, ווי צו אַ לעבעדיקן
שטיין, וואָס איז פאַרוואָרפן פון מענטשן, ביי גאָט אָבער
5 אויסדערוויילט און טייער, און ווי לעבעדיקע שטיינער זאָלט
איר אַליין אויפגעבויט ווערן צו אַ גייסטיק הויז, צו זיין אַ
הייליקע כהונה, כדי מַקריב צו זיין גייַסטיקע קרבנות, וואָס
6 זענען באַוויליקט צו גאָט דורך ישוע המשיח. מַחמת סע
שטייט אין פסוק: זע, איך לייג אין ציון אַן אויסדערוויילטן,
טייערן ווינקלשטיין; און דער, וואָס גלויבט אין אים, וועט ניט
7 פאַרשעמט ווערן. בכן, פאַר אייך, וואָס גלויבן, איז ער טייער,
פאַר אַזוינע אָבער, וואָס גלויבן ניט: איז דער שטיין, וואָס די
8 בוימייַסטער האָבן פאַרוואָרפן, געוואָרן צום ווינקלשטיין, און אַ
שטיין פון שטרויכלונג, און אַ פעלז פון ערגערניש. וואָרים
זיי שטרויכלען צוליב זייער ווידערשפעניקייט קעגן דעם וואָרט,
9 וואָס צו דעם זענען זיי אויך באַשטימט געוואָרן. איר אָבער זענט
אַן אויסדערוויילטער דור, אַ מלוכה פון כהנים, אַ הייליקע אומה,
אַן עם־סגולה, כדי באַקאַנט צו מאַכן די מידות פון אים, וואָס
האט

האָט אײַך אַרויסגערופֿן פֿון פֿינצטערניש צו זײַן וואונדערלעך
10 ליכט; איר, וואָס זענט ניט געווען אַמאָל קיין פֿאָלק, אָבער
אַצינד זענט איר גאָטס פֿאָלק; אַמאָל זענט איר געווען אָן חֶסֶד,
11 אָבער אַצינד האָט איר מקַבל געווען חֶסֶד. באַליבטע, איך בעט
אײַך ווי גֵרים און תּושבים, זיך צוריקצוהאַלטן פֿון פֿליישלעכע
12 תַּאוות, וואָס קריגן קעגן אײַער נשמה. פֿירט אײַך אויף רעכט
צווישן די גויים, כּדי, בעת זיי רעדן קעגן אײַך ווי רשעים, זאָלן
זיי דורך אײַערע מַעשׂים־טובֿים, וואָס זיי זעען, לויבן גאָט אין
13 דעם טאָג פֿון רעכנשאַפֿט. זײַט אונטערטעניק אונטער יעדער
מענטשלעכער פֿאַראָרדענונג פֿון דעם האַרס־וועגן, סײַ דעם
14 מֶלך, ווי אַ העכסטן, אָדער די פּראָקוראַטאָרן, וואָס זענען פֿון
אים געשיקט געוואָרן צו שטראָפֿן די, וואָס טוען אומרעכט, און
15 צו לויבן די, וואָס טוען גוטס. וואָרים אַזוי איז דער רָצון פֿון
גאָט, אַז דורך טאָן גוטס זאָלט איר פֿאַרשטומען די אומוויסנקייט
16 פֿון נאַרישע מענטשן; ווי פֿרײַע, און ניט נוצנדיק אײַער פֿרײַהייט
17 פֿאַר אַ מאַנטל פֿון רִשעות, נייערט ווי קנעכט פֿון גאָט. גיט
אָפּ כָּבֿוד אַלע מענטשן. האָט ליב די ברודערשאַפֿט. האָט
18 מורא פֿאַר גאָט. גיט אָפּ כָּבֿוד דעם מֶלך. קנעכט, זײַט
אונטערטעניק אײַערע האַרן מיט דער גאַנצער פֿאָרכטיקייט, ניט
19 נאָר די גוטע און איידעלע, נייערט אויך די בייזע. וואָרים דאָס
דאָזיקע איז באַוויליקט, אויב איינער שטייט אויס יסורים פֿונוועגן
20 ערלעכקייט צו גאָט, בעת ער לײַדט אומזיסט. וואָרים וואָסער
כָּבֿוד איז עס, אַז איר זינדיקט, און ווערט געשלאָגן דערפֿאַר,
אויב איר וועט עס אָננעמען געדולדיק? אויב אָבער איר טוט
גוטס, און לײַדט דערפֿאַר געדולדיק, איז עס באַוויליקט בײַ גאָט.
21 וואָרים צו דעם זענט איר באַרופֿן געוואָרן, מַחמת מָשיחַ האָט
אויך געליטן פֿאַר אײַך, און געלאָזן אײַך אַ בײַשפּיל, כּדי איר
22 זאָלט גיין אין זײַנע טריט. ער האָט ניט געטאָן קיין זינד; עס איז
23 אויך ניט געפֿונען געוואָרן קיין פֿאַלשקייט אין זײַן מויל. בעת
ער איז געלעסטערט געוואָרן, האָט ער ניט געלעסטערט צוריק;

בעת

בעת ער האָט געליטן, האָט ער ניט געסטראַשעט; נייערט האָט
24 זיך איבערגעענטפֿערט צו דעם, וואָס מִשפּט רעכטפֿאַרטיק. ער
אַליין האָט אַוועקגעטראָגן אונדזערע זינד אין זיין לײַב אויף דעם
האָלץ, כּדי מיר זאָלן לעבן צו רעכטפֿאַרטיקייט, נאָכדעם ווי מיר
זענען אָפּגעשטאָרבן פֿאַר זינד; דורך וועמעס וואונדן איר זענט
25 געהיילט געוואָרן. וואָרים איר זענט פֿאַרבלאָנדזשעט געוואָרן ווי
שאָף, אָבער אַצינד האָט איר אייך אומגעקערט צו דעם פּאַסטוך
און משגיח פֿון אײַערע נשָמות.
ג אויף דעם זעלבן שטייגער, איר ווייבער, זייט אונטערטעניק
אײַערע אייגענע מענער, כּדי, אויב אַפֿילו עטלעכע געהאָרכן ניט
דאָס וואָרט, זאָלן זיי קענען געוואונען ווערן אָן דעם וואָרט, דורך
2 דער אויפֿפֿירונג פֿון זייערע ווייבער, בעת זיי וועלן זען אײַער
3 צנִיעותדיקע און פֿרומע אויפֿפֿירונג. זייער באַשײַנונג זאָל ניט זיין
די אויסערלעכע באַשײַנונג פֿון פֿלעכטן די האָר, און פֿון טראָגן
4 צירונג פֿון גאָלד, אָדער פֿון אָנטאָן זיך קליידער, נייערט זאָל
דאָס זיין דער פֿאַרבאָרגענער מענטש פֿון דעם האַרץ און דער
אומפֿאַרדאַרבלעכער קליידונג פֿון אַן עניווֹתדיקן און שטילן
5 גייסט, וואָס האָט אַ גרויסן ווערט פֿאַר גאָט. וואָרים אַזוי פֿלעגן
זיך אַמאָל באַשײַנען די הייליקע נָשים, וואָס האָבן געהאָפֿט
6 אין גאָט, און זיי זענען געווען אונטערטעניק זייערע מענער, ווי
שָׂרָה האָט געהאָרכט אַבְרָהמען, און האָט אים אָנגערופֿן האַר.
און איר זענט געוואָרן אירע קינדער, אויב איר טוט רעכט, און
7 ווערט ניט דערשראָקן פֿון קיין שום פּחד. אויף אַזאַ שטייגער,
איר מענער, וואוינט מיט אײַערע ווייבער מיט פֿאַרשטענדעניש,
און גיט אָפּ כָּבוד דער פֿרוי, ווי די שוואַכע כֵּלי, מַחמת זיי
זענען אויך מיט־יורשים אין דעם חֶסֶד פֿון לעבן, כּדי אַז אײַערע
8 תּפֿילות זאָלן ניט געשטערט ווערן. צום סוף, זייט אַלע פֿון איין
מַחשָבה, רַחמָנותדיק, ברודערלעך, באַרעמהאַרציק, עניווֹתדיק.
9 פֿאַרגעלט ניט קיין שלעכטס פֿאַר שלעכטס, אָדער לעסטערונג
פֿאַר לעסטערונג, נייערט פֿאַרקערט, בענטשט; וואָרים צו דעם

זענט איר באַרופן געוואָרן, כּדי איר זאָלט ירשענען אַ בְּרָכה.
10 וואָרים דער, וואָס וויל ליב האָבן לעבן, און זען גוטע טעג, זאָל
היטן זײַן צונג פון שלעכטס, און זײַנע ליפּן פון רעדן פאַלשקייט;
11 און זאָל ער אָפּקערן פון שלעכטס, און טאָן גוטס, זאָל ער זוכן
12 שָׁלום און זיך יאָגן נאָך אים. וואָרים די אויגן פון גאָט זענען
אויף די צַדיקים, און זײַנע אויערן צו זייער געבעט; אָבער דאָס
13 פּנים פון גאָט איז קעגן די, וואָס טוען שלעכטס. און ווער
איז דער, וואָס וועט אײַך טאָן שאָדן, אויב איר זענט אײַפעריק
14 אין דעם, וואָס איז גוט? און אויב אַפילו איר זאָלט לײַדן
פונוועגן רעכטפאַרטיקייט, טאָ וואויל איז אײַך. און האָט ניט
15 קיין מורא פאַר זייער שרעק, און ערגערט אײַך ניט, נייערט
הייליקט אין אײַערע הערצער מָשיחן ווי אײַערן האַר; זײַט
גרייט תָּמיד צו געבן אַ תּשובה יעדן איינעם, וואָס פרעגט אײַך
אַ טַעם בנוגע דער האָפענונג, וואָס איז אין אײַך, דאָך מיט
16 עַניוות און פאָרכטיקייט; האָט אַ גוט געוויסן, כּדי אין דעם,
וואָס איר ווערט באַשולדיקט, זאָלן פאַרשעמט ווערן די, וואָס
17 לעסטערן אײַער גוטע פירונג פון לעבן אין מָשיחַן. וואָרים עס
איז בעסער צו לײַדן פאַר טאָן גוטס, אויב דאָס איז גאָטס רָצון,
18 אײדער פאַר טאָן שלעכטס. מַחמת אויך מָשיחַ איז איין מאָל
געשטאָרבן פונוועגן זינד, דער צַדיק פאַר די רשָעים, כּדי ער
זאָל אונדז גענעענען צו גאָט, בעת ער איז געטייט געוואָרן אין
דעם פלייש, אָבער געמאַכט געוואָרן לעבעדיק אין דעם גײַסט.
19 און אין אים איז ער אויך געגאַנגען און האָט מבַשׂר געווען אין
20 געפאַנגענשאַפט פאַר די גײַסטער, וואָס זענען אַמאָל געווען
ווידערשפּעניק, בעת די געדולדיקייט פון גאָט האָט געוואַרט
אין די טעג פון נֹחַן, בשַעת די תֵּבה איז געבויט געוואָרן, וואָס
אין איר זענען עטלעכע, דהַיינו, אַכט נפָשות ניצול געוואָרן פון
21 דעם וואַסער. פון וואָס אין אַן אֶמֶתן קעגנבילד, די טבילה טוט
אײַך אַצינד אויך מַציל זײַן, ניט ווי דאָס אָפּטאָן דעם שמוץ פון
דעם לײַב, נייערט דאָס פאַרלאַנגען פון אַ גוט געוויסן לגַבי
גאָט

22 גאָט, דורך דעם תּחִיַת־הַמֵתים פֿון יֵשוּעַ הַמָשיחַ, וואָס איז בײַ
דער רעכטער האַנט פֿון גאָט, נאָכדעם ווי ער איז אַרויפֿגעגאַנגען
אין הימל אַרײַן; און מַלאָכים און הערשאַפֿטן און מאַכטן זענען
געמאַכט געוואָרן אים אונטערטעניק.
ד דעריבער, אַזוי ווי מָשיחַ האָט געליטן אין דעם פֿלייש, זאָלט איר
אייך אויך באַוואָפֿענען מיט דעם זעלבן געדאַנק, וואָרים דער,
2 וואָס האָט געליטן אין דעם פֿלייש, הערט אויף זינדיקן, כּדי ער
זאָל מער ניט לעבן אין דעם פֿלייש די איבעריקע פֿון זיינע טעג
לויט די תּאוות פֿון מענטשן, נייערט לויט דעם רָצון פֿון גאָט.
3 וואָרים עס איז שוין גענוג די פֿאַרגאַנגענע צייט, בעת איר האָט
געטאָן דעם באַגער פֿון די גוים, און האָט געלעבט אין תּאוות,
גלוסטונגען, אויסגעלאַסנקייטן, שיכּרות און פֿאַרברעכערישע
4 עֲבודה־זָרות. איבערדעם וואונדערן זיי זיך, וואָס איר לויפֿט ניט
מיט זיי אין דעם זעלבן שליַים פֿון פֿאַרדאָרבנקייט, בעת זיי רעדן
5 לָשון־הָרע פֿונוועגן אייך; זיי וועלן אָבער אָפּגעבן דין־וְחֶשבון
דעם, וואָס איז אָנגעברייט צו מִשפּטן די לעבעדיקע און די
6 טויטע. וואָרים צוליב דעם איז די בשׂורה טובה אָנגעזאָגט
געוואָרן אַפֿילו צו די מֵתים, כּדי זיי זאָלן געמִשפּט ווערן אין
דעם פֿלייש ווי מענטשן, אָבער לעבן לויט ווי גאָט אין דעם
7 גייסט. דער סוף אָבער פֿון אַלצדינג האָט גענעענט; זייט
דעריבער געזונט אין פֿאַרשטאַנד, און זייט ניכטערן צו תּפילה.
8 מער פֿון אַלצדינג זייט הייס אין אייער ליבשאַפֿט צווישן זיך;
9 וואָרים ליבשאַפֿט טוט פֿאַרדעקן אָן אַ שיִעור זינד. זייט
10 מַכנִיס־אורַח איינער דעם אַנדערן אָן מורמלעריי; דינט איינער
דעם אַנדערן, לויט דער מַתָּנה, וואָס יעדער האָט באַקומען, ווי
11 גוטע פֿאַרוואַלטער פֿון דעם פֿילפֿאַכן חֶסֶד פֿון גאָט. אויב
עמיצער טוט רעדן, זאָל ער רעדן ווי סע וואָלט געווען אַ נבואה
פֿון גאָט; אויב עמיצער טוט דינען, זאָל ער דינען ווי פֿון דעם
כּוח, וואָס גאָט גיט, כּדי אין אַלצדינג זאָל גאָט פֿאַרהערלעכט
ווערן דורך יֵשוּעַ הַמָשיחַ, וואָס אים געהערט דער כָּבוד און
די

די הערשאַפט לעוֹלָם וָעֶד. אָמֵן. באַליבטע, וואונדערט אייך 12
ניט בנוֹגֵעַ דעם פייַעריקן נסָיון וואָס קומט איבער אייך, כדי
אייך צו פרואוון, גלייך ווי סע וואָלט אייך געטראָפן עפעס אַ
פרעמדע זאַך. נייערט פרייט אייך, אויף וויפל איר האָט אַ חֵלֶק 13
אין מָשִׁיחַס לײַדן, כדי איר זאָלט אייך אויך פרייען ביי דער
אַנטפלעקונג פון זיין הערלעכקייט מיט אַ גרויסער פרייד. אויב 14
איר ווערט געלעסטערט פונוועגן דעם נאָמען פון מָשִׁיחַן, טאָ
וואויל איז אייך, מַחמת דער גייסט פון הערלעכקייט און דער
גייסט פון גאָט רוט אויף אייך. נאָר זאָל קיינער פון אייך ניט 15
לייַדן ווי אַ רוֹצֵחַ, אָדער אַ גַנב, אָדער אַ רָשע, אָדער ווי איינער,
וואָס מישט זיך אין פרעמדע עֲסָקים. נאָר אויב איינער ליידט 16
ווי אַ מְשִׁיחִי, זאָל ער זיך ניט שעמען, נייערט זאָל ער אין דעם
דאָזיקן נאָמען פאַרהערלעכן גאָט. וואָרים סע האָט געגעענט די 17
צייט פאַר דעם אָנהייב פון מִשפּט אין דעם הויז פון גאָט; און
אויב סע הייבט זיך אָן קוֹדם ביי אונדז, וואָס וועט זיין דער סוֹף
פון די, וואָס געהאָרכן ניט די בשוֹרה טובה פון גאָט? און אויב 18
דער צַדיק ווערט קוים געראַטעוועט, וואו וועט אַהינקומען דער
רָשע און זינדיקער? בכֵן, זאָלן אויך די, וואָס לייַדן לויט דעם רָצון 19
פון גאָט, איבערענטפערן זייערע נשָמות צו אַ געטרייַען בוֹרא,
בעת זיי טוען גוטס.

בכֵן, די זקֵנים צווישן אייך בין איך מַזהיר, איך, וואָס בין ה
אויך אַ זָקן און אַן עֵדות פון די לייַדן פון מָשִׁיחַן, ווי אויך אַ
טיילנעמער אין דער הערלעכקייט, וואָס וועט אַנטפלעקט ווערן:
פיטערט גאָטס סטאַדע, וואָס איז אייך אָנפאַרטרויט, און האָט 2
הַשגָחה איבער איר, ניט דורך צוואַנג, נייערט ווייליק, לויט
דעם רָצון פון גאָט, אויך ניט אין שענדלעכן פאַרדינסט, נייערט
מיט חֵשֶק; אויך ניט ווי באַהערשער פון גאָטס נַחלה, נייערט 3
מאַכט אייך פאַר בייַשפילן פון דער סטאַדע. און בעת דער 4
הויפט־פאַסטוך וועט אַנטפלעקט ווערן, וועט איר מקַבל זיין די
קרוין פון הערלעכקייט, וואָס פאַרוועלקט ניט. אַזוי אויך, איר 5

ייִנגערע, זייט אונטערטעניק די זקֵנים. גורט אייך אַלע אָן מיט
הַכנָעה צו דינען איינער דעם אַנדערן; וואָרים גאָט איז קעגן די
6 האָפֿערדיקע, גיט אָבער חֵן צו די עֲנָווים. בכֵן, דערנידעריקט
אייך אונטער דער מעכטיקער האַנט פֿון גאָט, כּדי ער זאָל אייך
7 דערהייבן מיט דער צייט. וואַרפֿט אַרויף אויף אים אַלע אייערע
8 דַאגות, מַחמת ער זאָרגט פֿאַר אייך. זייט ניכטער, זייט וואַך,
אייער באַדרענגער, דער שָׂטן, גייט אַרום ווי אַ ברילנדיקער
9 לייב, און זוכט, וועמען ער זאָל קענען פֿאַרשלינגען. אים זאָלט
איר זיך שטאַרק אַנטקעגנשטעלן אין אייער אֱמונה, ווייל איר
ווייסט, אַז די זעלבע יסורים ווערן דערפֿילט אין אייערע ברידער
10 אין דער וועלט. און דער גאָט פֿון יעדן חֶסֶד, וואָס האָט אייך
באַרופֿן צו זיין אייביקער הערלעכקייט אין מָשִיחַן, וועט אייך
אַליין, נאָכדעם ווי איר האָט געליטן אַביסל, מאַכן שלֵימותדיק,
11 אייך באַפֿעסטיקן און שטאַרקן. אים געהערט די הערשאַפֿט
12 לעולָם וָעֶד. אָמֵן. דורך סילוואַנוסן, אונדזער געטרייען ברודער,
ווי איך רעכן אים, האָב איך אייך בקיצור געשריבן, און מַזהיר
געווען און עֵדות געזאָגט, אַז דאָס דאָזיקע איז דער אֶמֶתער חֶסֶד
13 פֿון גאָט; שטייט אין אים פֿעסט. די קהִילה אין בָּבֶל, וואָס איז
אויסדערוויילט אינאיינעם מיט אייך, גריסט אייך, און אַזוי טוט
14 מאַרקוס, מיין זון. גריסט איינער דעם אַנדערן מיט אַ קוש פֿון
ליבשאַפֿט. שָלום צו אייך אַלע, וואָס זענט אין מָשִיחַן.